

מסכת זבחים

פרק ט

א. המזבח מקדש את הראוי לו. רבי יהושע אומר, כל הראוי לאשים, אם עלה לא ירד, שנאמר (ויקרא ו), הוא העלה על מוקדה על המזבח. מה עולה שהיא ראוי לאשים, אם עלתה לא ירד, אף כל דבר שהוא ראוי לאשים, אם עלה לא ירד. רבן גמליאל אומר, כל הראוי למזבח, אם עלה לא ירד, שנאמר, הוא העלה על מוקדה על המזבח. מה עולה שהיא ראוי למזבח אם עלתה לא ירד, אף כל דבר שהוא ראוי למזבח אם עלה לא ירד. אין בין דברי רבן גמליאל לדברי רבי יהושע אלא הדם והנסכים, שרבן גמליאל אומר לא ירדו, ורבי יהושע אומר ירדו. רבי שמעון אומר, הנזבח פשוט והנסכים פסולים, הנזבח פשוט והנסכים פסולים, אפלו זה וזה פסולין, הנזבח לא ירד, והנסכים ירדו:

ב. ואלו אם עלו, לא ירדו. הלן, והטמא, והיוצא, והנשחט חוץ למזנו, וחוץ למקומו, ושקבלו פסולים, וזרקו את דמו. רבי יהודה אומר, שנשחטה בלילה, ושנשפך דמה, ושניצא דמה חוץ לקלעים,

אם עלתה, תרד. רבי שמעון אומר, לא תרד, שהיה רבי שמעון אומר, כל שפסולו בקדש, הקדש מקבילו. לא היה פסולו בקדש, אין הקדש מקבילו:

ג. אלו לא היה פסולו בקדש, הרובע, והנרבע, והמקצה, והנעבד, והאתנו, והמחיר, והכלאים, והטרפה, והיוצא דפן, ובעלי מומין. רבי עקיבא מכשיר בבעלי מומין. רבי חנינא סגן הכהנים אומר, דוחה היה אבא את בעלי מומין מעל גבי המזבח:

ד. כשם שאם עלו לא ירדו, כך אם ירדו לא יעלו. וכלן שעלו חיים לראש המזבח, ירדו. עולה שעלתה חיה לראש המזבח, תרד. שחטה בראש המזבח, יפשיט וינתח במקומה:

ה. ואלו אם עלו ירדו, בשר קדשי קדשים, ובשר קדשים קלים, ומותר העמר, ושתי הלחם, ולחם הפנים, ושירי מנחות, והקטרת. העמר שבראשי כבשים, והשער שבזון תישים, והעצמות, והגידים, והקרנים, והטלפים, בזמן שהן מחברין, יעלו, שנאמר (ויקרא א), והקטיר הכהן את הכל המזבחה. פרושו, לא יעלו, שנאמר (דברים יב), ועשית עליהם הבשר והדם:

ו. וכלם שפקעו מעל גבי המזבח, לא יחזיר. וכן גחלת שפקעה מעל גבי המזבח. אברים שפקעו מעל גבי המזבח, קדם לחצות,

יִחְזִיר, וּמוֹעֲלִין בָּהֶן. לְאַחַר חֲצוֹת, לֹא יִחְזִיר, וְאִין מוֹעֲלִין בָּהֶן:

ז. כָּשֶׁם שֶׁהַמִּזְבֵּחַ מְקֻדָּשׁ אֶת הָרְאוּי לוֹ כֶּךָ הַכֶּכֶּשׁ מְקֻדָּשׁ. כָּשֶׁם
שֶׁהַמִּזְבֵּחַ וְהַכֶּכֶּשׁ מְקֻדָּשִׁין אֶת הָרְאוּי לָהֶן, כֶּךָ הַכֵּלִים מְקֻדָּשִׁים. כָּלִי
הֵלַח מְקֻדָּשִׁין אֶת הֵלַח, וּמִדּוֹת הַיָּבֵשׁ מְקֻדָּשׁוֹת אֶת הַיָּבֵשׁ. אִין כָּלִי
הֵלַח מְקֻדָּשִׁים אֶת הַיָּבֵשׁ, וְלֹא מִדּוֹת הַיָּבֵשׁ מְקֻדָּשׁוֹת אֶת הֵלַח. כָּלִי
הַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּקְבּוּ, אִם עוֹשִׂים הֵם מֵעֵין מְלֹאכָתוֹן שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין וְהֵם
שְׁלָמִים, מְקֻדָּשִׁין. וְאִם לֹא, אִין מְקֻדָּשִׁים. וְכֵלָן אִין מְקֻדָּשִׁים אֲלֹא
בְּקֻדָּשׁ: